

Сердюк Ігор Миколайович народився 3 листопада 1969 року у м. Кременчук Полтавської області.

Закінчив Кременчуцьку середню загальноосвітню школу № 18.

У 1988-1990 роках проходив строкову службу у лавах Радянської Армії.

З початку 1990-х років брав активну участь у національно-патріотичному русі у місті Кременчук.

Займався приватною підприємницькою діяльністю - організацією ремонтно-монтажних робіт. Разом з тим, захоплювався підводною риболовлею та спортивним дайвінгом, був переможцем всеукраїнських змагань з цього виду спорту.

Ігор в усьому досягав високих результатів. Був веселою, чесною і порядною людиною, мав чимало друзів. Він любив Україну, її культуру та історію, був справжнім патріотом, вболівав за долю своєї держави, прагнув їй добра та кращого майбутнього.

Учасник Революції гідності, активіст Євромайдану, прапороносець дев'ятої сотні Самооборони Майдану.

Приїхав до Києва відразу після побиття «Беркутом» мирних активістів 30 листопада 2013 року. Інколи їздив додому, щоб навідати рідних.

18 лютого 2014 року, на перехресті вулиці Інститутської та Кріпосного провулку, неподалік Маріїнського парку, він разом з іншими громадськими активістами будував барикаду, носив мішки. У цей час на майданівців напали «тітушки» та беркутівці.

Почалася сутичка, в ході якої один із нападників вистрелив в обличчя Ігорю Сердюку з обрізу, внаслідок чого герой загинув на місці.

Похований Ігор Сердюк на Свіштовському кладовищі у м. Кременчук.

Указом Президента України від 21 листопада 2014 року №890/2014 «за громадянську мужність, патріотизм, героїчне відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, самовіддане служіння Українському народу, виявлені під час Революції гідності», Сердюку Ігорю Миколайовичу присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно).